

ligesom ogsaa Haandværker-Korpset af andre Grunde, som jeg skal bemærke, er foreslaaet ganske lidt udvidet. Med Hensyn til Sø-officerskorpsets Udvidelse er man stillet noget vanskeligt, idet man trænger til et temmeligt stort Antal Officerer under en Mobilisering, medens man dog ikke tør udvide Korpset mere, end at de aarlige Udrustninger i Fredstid kan give dem den fornødne Øvelse. Jeg har nu søgt saa godt som mulig at forlige disse to hinanden modsatte Omstændigheder. Det, som i Sø-officerskorpset trænger mest til Udvidelse, er Løitnantsklassen. Der har jeg foreslaaet en Udvidelse af 12, som for Resten ikke er mere end det Antal, der fordredes i 1879, men der vil ogsaa kunne benyttes en Del ældre Officerer. Jeg har ikke troet, at det direkte gik an at foreslaa Kadrerne udvidede for disses Vedkommende, idet nemlig de aarlige Soudrustninger allerede nu give en vel ringe Øvelse for Kommandører og Kapitainer. Jeg har troet paa en anden Maade at kunne raade noget God paa den Mangel, der er, nemlig ved at oprette en, som jeg har kaldt det, Forstærkningsafdeling for Søofficerskorpset, som skulde bestaa af 4 Kommandører og 8 Kapitainer. De ville i Reglen kunne antages blandt saadanne Officerer, som ere faldne for Aldersgrændsen, eller som muligvis tidligere kunde ønske frivillig at gaa af, og som, vel at mærke, maa antages ikke at være gaaede af, fordi de ere mindre dygtige, men af andre Grunde. Disse Officerer ville i det Hele taget kunne gjøre god Fyldest, og man vil derfor kunne lade sig nøie med et mindre Antal af det egentlige Søofficerskorps. Det skulde naturligvis ikke være Meningen, at de skulde sættes ombord i den egentlige søgaaende Flaade, dertil maa naturligvis kræves Officerer, som have den fulde Uddannelse, men f. Ex. ved Transportvæsenet kunne de gjøre god Nytte og ligeledes ombord paa de ældre Skibe, som væsentlig kun benyttes til Havnesorvar, og som ere benæbnede med saadant Materiel, som disse Officerer ere bekendte med. Med Hensyn til Forøgelsesne i Sømine- og Maskinkorpset skal jeg blot henvisse til Paragraferne i Lovforslaget. Løgekorpsket er foreslaaet forøget med 3 Overlæger og 2 Skibslæger. Dette foreslaas navnlig af den Grund, at man i Tilfælde af Udrustning vil savne Læger, idet der ikke en Gang er nok i Løgekorpsket eller i hvert Fald overmaade lidt til de aarlige Fredsdrustninger, men Forøgelsen er ogsaa foreslaaet, fordi vore Lægers Stilling er saa overmaade slet efter Lov af 1880. Forinden denne Tid

var der et sælles Løgekorps for Hær og Flaade. Det havde sine Ulemper, men jeg ansaa det ikke for rigtigt at foreslaa dette Forhold forandret, da jeg forelagde Lovforslaget i 1879. Men mærkværdigt nok var man i Folkethinget, hvor man ved tidligere Organisations-Forhandlinger havde været saa overordentlig ivrig for at slaa Hærens og Søvæsenets Løgekorpsjer sammen, nu ligesaa ivrig for at faae dem adskilte. De bleve derfor adskilte, hvilket ogsaa i og for sig kunde være meget hensigtsmæssigt, naar der saa ogsaa var givet det fornødne Antal Læger til Marinen, men det er ikke slet, og det er i flere Henseender uheldigt. For det Første er i Marinen Forholdet mellem Antallet af Overlæger og af Skibslæger langt ugunstigere end det tilsvarende Forhold i Hærens Løgekorps, og dernæst er der en anden Ulempe for Marinen, nemlig den, at medens det af alle andre Korpsjer i Marinen anses for et Gode at komme dygtig meget til Søs, skal dette være ligefrem til Ruin for Marinens Læger, thi en Følge af, at de ere saa meget til Søs, som de maa være, fordi de kun ere saa, paaflaas at være, at ingen af dem kan faae privat Praxis, medens Lønningerne ere beregnede paa, at de skulle have en temmelig bethdelig privat Praxis. Det er derfor foreslaaet at forøge Antallet med 3 Overlæger og 2 Skibslæger, hvorved Antallet netop vil være det samme som Antallet af Læger i Hæren og saa stort, som det er nødvendigt, for at de ikke skulle komme fuldt saa meget til Søs som nu. De ville da formentlig kunne faae den Indtægt af privat Praxis, som de behøve ved Siden af de beregnede Lønninger. Ogsaa Haandværkerkorpsket paa Værftet er det foreslaaet at forøge, men kun meget lidt. Det er foreslaaet for det Første at forøge det med en Værfts-Ingenieur. I 1879 blev der nemlig foreslaaet to saadanne, men den ene blev ikke optagen i Loven; i Følge Værfts-Autoriteternes Mening er det imidlertid nødvendigt at have to. Jeg tror ogsaa i det Hele at turde paaflaa, at der er ingen anden Flaade i Verden eller i alt Fald i Europa, hvor man forholdsvis lader sig nøie med saa faa tekniske Kræfter som her. Iøvrigt er Haandværkerkorpsket foreslaaet forøget med en Mester og nogle faa Underofficerer, nemlig 6 Kvartermænd og 2 Formænd, idet man antager, at det nuværende Antal af Underofficerer er temmelig ringe til at paaflaa, at Arbeidet drives forsvarlig. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig og iøvrigt henvisse til Motiverne til Lovforslaget.